

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

Sekretarz Stanu, Szef Biura

Paweł Solocho

BBN/DPBP/071/20/16/JMM

11 STY. 2017

52/100N/17

Warszawa, 11 stycznia 2017 r.

Pan

insp. w st. spocz. Zdzisław Czarnecki
Prezydent Federacji Stowarzyszeń
Śluzb Mundurowych RP

ul. Marszałkowska 115 lok. 368 B
00-102 Warszawa

Szanowny Panie Prezydencie,

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 grudnia 2016 r., skierowane do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczące tzw. ustawy dezubekizacyjnej, uprzejmie informuję, że podjęcie przez Prezydenta RP decyzji o podpisaniu, uchwalonej przez Sejm RP, *ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin* poprzedzone było dogłębną analizą i rozważeniem argumentów zarówno zwolenników przyjęcia rozwiązań ustawowych ograniczających wysokość emerytur dla byłych funkcjonariuszy SB, jak i przeciwników takich regulacji.

Uznano ponad wszelką wątpliwość, że istniejące dotychczas przywileje emerytalne i rentowe związane z pracą w organach bezpieczeństwa PRL nie zasługują na ochronę prawną, przede wszystkim ze względu na powszechne poczucie naruszenia w tym zakresie zasady sprawiedliwości społecznej. Zasada ta sformułowana jest w art. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym „Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej”. Wskazuje ona na istnienie szczególnego prawa podlegającego ochronie, jakim jest prawo do sprawiedliwego traktowania (tak wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 12 grudnia 2012 r., sygn. akt SK 26/01). Z Konstytucji RP w żaden sposób nie można wywieść obowiązku

obejmowania poszczególnych grup zawodowych preferencyjnym systemem zaopatrzenia społecznego, ani też zapewnienia takiego samego świadczenia emerytalnego każdemu funkcjonariuszowi i każdej służbie mundurowej. To ustawodawca decyduje bowiem o kształcie regulacji prawnej, w zakresie realizacji konstytucyjnego prawa do zabezpieczenia społecznego, mając na uwadze określone cele polityczne i gospodarcze. Możliwe jest więc także ograniczenie – w oparciu o wyżej wskazaną zasadę sprawiedliwości społecznej – przywilejów, które zostały wcześniej niesłusznie przyznane określonej grupie podmiotów. Należy przy tym podkreślić, że nikomu nie odbiera się prawa do emerytury, a jedynie zmniejszana jest jej wysokość.

Niezależnie od powyższego, warto w tym miejscu zauważyć, że ustalenie nowej wysokości świadczeń emerytalnych dla osób pełniących służbę na rzecz państwa totalitarnego, następować będzie w oparciu o sporządzoną przez Instytut Pamięi Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, na podstawie posiadanych akt osobowych, informację o przebiegu służby danego funkcjonariusza na rzecz totalitarnego państwa. Procedura postępowania będzie więc oparta o istniejące dokumenty, stanowiące dowód działalności danej osoby w służbach bezpieczeństwa PRL.

Należy także wskazać, że ustawa w ostatecznym brzmieniu zawiera regulacje, które „łagodzą” charakter rozwiązań zaproponowanych pierwotnie przez Radę Ministrów. Przewidziano bowiem możliwość wyłączenia stosowania przepisów ustawy obniżających wysokość emerytury w stosunku do osób, które rzetelnie wykonywały obowiązki po 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia, bądź też pełniły przed 1990 r. jedynie krótkotrwałą służbę. Ponadto, z definicji służby na rzecz totalitarnego państwa wyłączono służbę, która rozpoczęła się po raz pierwszy nie wcześniej niż w dniu 12 września 1989 r. oraz służbę, której obowiązek wynikał z przepisów o powszechnym obowiązku obrony. Zauważono także, że nie wszyscy słuchacze i studenci Akademii Spraw Wewnętrznych pełnili służbę w organach bezpieczeństwa PRL. Podkreślenia wymaga także to, że ustawa wyłącza stosowanie przepisów o ustaleniu na nowo emerytury i renty inwalidzkiej, jeżeli osoba, która pełniła służbę, udowodni, że przed rokiem 1990, bez wiedzy przełożonych, podjęła współpracę i czynnie wspierała osoby lub organizacje działające na rzecz niepodległości Państwa Polskiego.

Z powrotem,
Paweł Słol